

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne 1. 6. 2015 v senátě složeném z jeho předsedkyně Mgr. Jany Janečkové a přísedících Naděždy Mezihorákové a Alena Přikryla

t a k t o :

Obžalovaná

O. J. ,

rozená XXX

j e v i n n a ,

že dne 19. 11. 2013 v době nejméně od 11.00 do 13.18 hodin v Bruntále, na ulici Krnovské č. 5, jako praktická lékařka ve své ordinaci při ošetřování XXX, která přišla pro bolest v krku a kašel, stanovila diagnózu infekční zánět horních cest dýchacích a i přesto, že byla srozuměna s tím, že u poškozené byla prokázána alergie na Amoxicilin, závažným způsobem porušila mimo jiné ustanovení § 4 odst. 5, § 45 odst. 1 a § 49 odst. 1 písm. a) zákona č. 372/2011 Sb. a dále i článek 4 zákona č. 96/2001 Sb., Úmluvy o lidských právech a biomedicíně, a předepsala jí antibiotikum penicilinové řady Duomox (genericky Amoxicilin), kdy po požití jedné tablety došlo k alergické reakci, ve 14.55 hodin byla poškozená přijata na ARO Sdruženého zdravotnického zařízení Krnov, kde byl potvrzen anafylaktický šok, při němž došlo k rozvoji difusní intravaskulární koagulopatie a dalšímu prohloubení selhávání organismu a krevního oběhu, kdy v návaznosti na stále se zhoršující stav byla poškozená

dne 20. 11. 2013 převezena na ARK FN Ostrava, kde i přes intenzivní resuscitační péči dne 21. 11. 2013 v 19.08 hodin zemřela,

t e d y jinému z nedbalosti způsobila smrt a tento čin spáchala proto, že porušila důležitou povinnost vyplývající z jejího povolání a uloženou jí podle zákona,

č í m ž s p á c h a l a

zločin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) roků**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalované výkon trestu **podmínečně odkládá** na zkušební dobu v trvání **3 (tří) roků**.

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku se obžalované ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu činnosti samostatně pracujícího praktického lékaře na dobu v trvání **3 (tří) roků**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaná povinna zaplatit na náhradě škody poškozeným:

- XXX částku **259.711 Kč**,
- XXX částku **240.000 Kč**,
- XXX částku **240.000 Kč**,
- XXX částku **175.000 Kč**,
- XXX částku **221.138 Kč**.

O d ů v o d n ě n í :

Skutkový děj soud zjistil z výpovědi svědků XXX a XXX, ze znaleckých posudků a výpovědi znalců, z listinných materiálů a částečně i z výpovědi obžalované.

Obžalovaná O. J. uvedla, že poslala poškozenou na alergologii, aby věděla, na co je alergická. V minulosti nebyla pacientka alergická na Duomox. Na alergologii ji poslala obžalovaná týden poté, co se u poškozené projevila alergie na antibiotikum. Ještě v lednu jí obžalovaná předepisovala Duomox a v té době pacientka alergická nebyla. Jedná se o dvojkombinaci antibiotik, přičemž na jednu z jeho složek již byla pacientka v říjnu a listopadu alergická. Někdy v říjnu skončila po podání antibiotik poškozená na interně a dávali jí infuzi. Obžalovaná obdržela zprávu z interny, z níž pochopila, že její pacientka je alergická na dvousložkové antibiotikum Curam. Proto ji poslala na alergologii. Obžalovaná nejprve tvrdila, že výsledek z alergologie od poškozené nedostala.

Následně přiznala, že zprávu obdržela v den, kdy jí opětovně předepisovala další Duomox. Bylo to při poslední návštěvě poškozené u ní v ordinaci. Obžalovaná si zprávu nečetla. Zprávy čte, až na ně má čas. Na dotaz, zda se alespoň obžalovaná ústně zeptala poškozené, jak dopadlo alergologické vyšetření, obžalovaná uvedla, že *toto jí má říct poškozená sama*. Poškozená přišla dne 19. 1. 2013 se zánětem nosohltanu. Obžalovaná jí vyšetřila poslechem a pohledem. Pacientka měla teplotu do 38 stupňů. Krev jí obžalovaná nebrala. Předepsala jí pouze lék Duomox. Zprávu, kterou jí poškozená ten den donesla, si obžalovaná přečetla až odpoledne. Současně se zprávou z alergologie jí poškozená předkládala také propouštěcí zprávu z nemocnice. O tom, že by mohla být pacientka alergická na antibiotikum, se dozvěděla obžalovaná asi 14 dní před předepsáním posledního léku. Lék Duomox obžalovaná předepsala proto, že na něj pacientka ještě v lednu alergická nebyla. Poškozená měla i další zdravotní problémy, proto obžalovaná zvažovala možnou kontraindikaci. Podle ní nebyla jiná možnost, než léčit poškozenou antibiotiky. Test na CRP však poškozené před předepsáním léku neprovedla. Na jiné výsledky krve by musela čekat do druhého dne, popřípadě i 3 dny, a to už by mohlo být podle ní pozdě. Podle obžalované bylo nutné předepsat antibiotika, protože se pacientka již týden léčila, stále měla zvýšené teploty a bolelo jí krku.

Svědčyně XXX soudu sdělila, že její matka byla 14 dní před úmrtím na operaci prsu. Den před předepsáním léku Duomox byla na kontrole Olomouci. Odpoledne jí pak matka volala, že výsledky operací jsou dobré, byla strašně ráda a veselá. Nestěžovala si na žádné jiné zdravotní problémy, ani na teplotu. Bylo to v pondělí odpoledne. Svědkyně vyzvedávala svoji matku v nemocnici při propuštění po operaci jím, a ani tehdy nebyla její matka nijak nemocná. Neměla ani rýmu. Po celé události se dozvěděla až od svého otce, který nenašel matku doma po příchodu z práce. Krátkou dobu předtím měla její maminka alergickou reakci na předepsaný lék Curam a skončila kvůli tomu na oddělení JIP. Protože měli jistou obavu, telefonovali znovu do nemocnice, kde se dozvěděli, že tam jejich maminka leží. Bylo to v úterý večer a otci nemocnici pouze sdělili, že stav matky je stabilizovaný. Druhý den ráno však její mamince začaly selhávat orgány. Hned ve středu telefonovala svědkyně obžalované a ptala se jí, zda ví o tom, že je její matka alergická na antibiotika. Obžalovaná jí odpověděla, že o alergii ví, ale že její matka bere tolik léků, že to mohl způsobit jakýkoliv jiný. Rovněž svědkyni sdělila, že její matka má anafylaktický šok. Svědkyně věděla o svého otce, že doma našel nové balení léku Duomox, v němž chyběl 1 prášek. Domysleli si proto, že měla jejich matka opět alergickou reakci. Její maminka byla velmi pečlivá na zdravotní zprávy. Pořizovala si od nich fotokopie a do diáře si zapisovala, kdy a komu je předává. Svědkyně šla osobně ve čtvrtek ráno obžalovanou navštívit, a tato jí popřela, že by měla k dispozici zprávu z alergologie. Svědkyně jí proto předala fotokopii.

Svěděk XXX soudu sdělil, že on sám k obžalované jako pacient nechodil. Jeho žena se léčila se žlučníkem a slinivkou již několik let. Pak byla na operaci prsu Olomouci a operace dopadla dobře. Ještě předtím byla v nemocnici v říjnu, v níž když ji odvezla rychlá. Tehdy se zjistilo, že má alergickou reakci na předepsaný lék. Z nemocnice se tehdy vrátila ještě ten stejný den a obžalovaná

ji poslala na alergologii. Tam jí našli alergii na penicilin. Svědek si četl zprávu z alergologie a jeho manželka si ji ofotila a uschovala. Zprávy si vždy uschovávala a zapisovala do zápisníku. V zápisníku si pak vyškrtávala úkoly, které udělala. K předmětnému dni měla v deníčku napsáno, že má navštívit obžalovanou. Den předtím vezl svědek manželku do Olomouce na kontrolní vyšetření a pro zprávu. Výsledky dopadly dobře, a proto byli šťastní. Manželka mu nepřipadala nijak nemocná. Neměla rýmu ani teplotu. Byla kuřák, tak občas kašlala. Na nic si ale nestěžovala a určitě nebyla nijak akutně nemocná. Ráno druhého dne byla v pohodě. Myslel si, že jde pouze zanešt obžalované zprávy. Když přišel svědek z práce, manželka doma nebyla. Byl tam nepořádek a rozházené klíče. Dcera XXX obvolala nemocnici a zjistila, že manželka leží v Krnově. Svědek doma našel rozbalenou krabičku od léku. Jedno plato bylo vytáhnuté a chyběl tam jeden lék. Jednalo se o antibiotika. Když přijel za manželkou do Krnova, byla v umělém spánku. Lékař mu řekl, že musí vyčkat 48 hodin. Druhý den svědek zjistil, že se stav jeho manželky nelepší. Uvažovalo se o jejím převozu do Ostravy na dialýzu. Pořád byla v umělém spánku, tak s ní ani nemohl mluvit.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, vypracovaného znalci XXX soud zjistil, že zevní prohlídkou na těle zemřelé XXX nebyla zjištěna žádná poranění. Pod pravou klíční kostí a v pravém třísele byly zavedeny kanyly. V oblasti zápěstí a na hřbetu levé ruky byly četné stopy po injekčních vyšších. Dále byly zjištěny vazivové jizvy po operačních zákrocích na pravém prsu, téměř zhojená operační rána ve stejné lokalitě a jizvičky po starší operaci žil dolních končetin. Vnitřní prohlídkou nebyla zjištěna žádná poranění. Pitva prokázala žlábkovité postavení příklopky hrtanové, rosolovitý otok sliznic v místě vstupu do hrtanu a v přilehlých částech hltanu a průdušnice. Vstup do hrtanu byl pouze štěrbinovitý s masivním prosáknutím a ložiskovitým prokrvácením, včetně hlasivkových vazů. Tečkovitě prokrvácené byly i měkké tkáně mezihrudí, osrdečnickový vak, poplicnice obou plic a stěny kliček tenkého a tlustého střeva. V dýchacích cestách a jícnu byl zkrvavělý řídký hlen. Z řezu plic vytékalo velké množství zpěněné narůžovělé tekutiny. V dutině hrudní bylo celkem 400 ml řídké nažloutlé tekutiny. Dutině břišní bylo 400 ml stejného obsahu. Mozek s těžkým otokem.

Z dostupné lékařské dokumentace znalci zjistili následující: Pacientka již dne 3. 10. 2013 prodělala alergickou reakci po požití antibiotik (curam-amoxicilin) a byla indikována k dovyšetření alergologem. V mezidobí dne 7. 11. 2013 pacientka podstoupila částečnou resekci pravého prsu s histologickým průkazem invazivního ductálního karcinomu bez známek generalizace. Na 14. 11. 2013 alergolog prokazuje alergii na Amoxicilin a veškerá antibiotika penicilinu řady. Výsledek vyšetření byl určen praktické lékařce. 19. 11. 2013 stanovila praktická lékařka u poškozené diagnózu infekčního zánětu horních cest dýchacích a předepsala jí antibiotikum penicilinové řady Duomox. Poškozená doma používá jednu tabletu Duomoxu, po které u ní došlo k alergické reakci. Poškozená si přivolala RZP a dne 19. 11. 2013 byla ve 14.55 hodin přijatá na ARO v Krnově po té, co byla nalezena v bezvědomí a intenzivně resuscitována pro zástavu srdce a dechu. Po resuscitaci byla poškozená napojena na umělou plicní ventilaci s nutností medikamentózní podpory činnosti všech orgánů. V rámci

anafylaktického šoku o ní došlo k rozvoji difuzní intravaskulární koagulopatie (tvorba krevních sraženin v cévním řečišti) a k dalšímu prohloubení selhávání organismu. Stále se zhoršující zdravotní stav si dne 20. 11. 2013 vyžádal převoz na ARK FN Ostrava. Zde i přes intenzivní resuscitační péče poškozená dne 21. 11. 2013 v 19.08 hodin zemřela.

Dle provedených vyšetření a výsledků ze dne 14. 11. 2013 byla poškozená alergická na Amoxicilin - antibiotikum, včetně antibiotik celé penicilinové řady. Alergická reakce organismu se může projevit různě závažnými klinickými příznaky. Od nevýznamných vyrážek, přes zarudnutí očních spojivek, alergickou rýmu, dechové potíže, průjmy a další až po nejzávažnější projev - anafylaktický šok. Bezprostřední příčinou smrti poškozené XXX bylo právě selhání krevního oběhu při anafylaktickém šoku. Anafylaktický šok je jedním z typů patologické imunitní reakce. Způsobí generalizovanou nepřiměřeně vystupňovanou obrannou reakci imunitního systému s tvorbou IgE-protilátek. Paradoxně jde o obrannou reakci imunitního systému, která poškozuje vlastní orgánové struktury. Následkem jsou otoky sliznic (včetně dýchacího systému) způsobující dušení a selhávání oběhového systému se zástavou srdeční činnosti i krevní cirkulace. Orgány těla nedostávají potřebné živiny a kyslík, začnou selhávat, což vede k metabolickému rozvratu a při překročení kompenzačních mechanismů i ke smrti. Ve vzorku krve a moče poškozené (odebráno dne 20. 11. 2013) nebyl prokázán Amoxicilin. Ve vzorku jater byl při pitvě prokázán midazolam a kofein.

Z výpovědi znalce XXX soud zjistil, že účinnou látkou Duomoxu je Amoxicilin, a který má velmi krátký poločas vylučování - asi 0,3 až 1,7 hodiny. V krvi poškozené by se hladina této látky dala prokázat (velmi teoreticky) maximálně po 10 až 20 hodinách. Pokud tedy nebyla v moči a krvi poškozené nalezena látka amoxicilin, pak ji již poškozená v těle neměla. Znalec může pouze vyloučit, že poškozená neužila lék krátce před odběrem krve a moči. Nemůže však vyloučit fakt, že si lék nevzala třeba před dvěma dny. Odběr krve a moči proběhl dne 20. 11. 2013. Pokud by poškozená užila lék 19. 11. 2013, pak už v těle nemusel být a ve vzorcích by se nepoznal. Pokud jí o lék Midazolam, pak jeho účinná látka je Dormicium. Tento lék se používá i při resuscitaci a je na zklidnění. Rozhodně nepatří do penicilinové řady. Tento lék je většinou velmi dobře snášen. Naopak do penicilínové řady patří Amoxicilin.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví se specializací všeobecného lékařství a z výpovědi znalce XXX soud zjistil, že léky Curam, Rulid, Penicilin a Duomox jsou všechny antibiotika. Curam, Penicilin a Duomox obsahují shodnou účinnou látku Amoxicilin. Rulid je zcela odlišného složení, patří mezi makrolidová antibiotika. Lze ho bez větších obav naordinovat při alergii na penicilinová antibiotika. Z lékařské dokumentace poškozené vyplývá, že jí byl dne 4. ledna 2013 naordinován lék Duomox a není zde žádný záznam o negativní reakci. Dle záznamu v dokumentaci se poškozená dostavila dne 19. 11. 2013 k obžalované s bolestí v krku a kašlem. Obžalovaná u poškozené diagnostikovala akutní zánět průdušek a horních cest dýchacích a naordinovala jí léčku antibiotiky. Nešlo o nasazení antibiotik z vitální indikace (aktuálně život ohrožující). Naordinování léku Duomox bylo non lege artis. Obžalovaná měla 19. 11. 2013 k dispozici informaci o alergické reakci po užití

Curamu. Alergická reakce se závažnými příznaky tehdy nastala 20 minut požití léku, a to dne 3. 10. 2013. Poškozená si sama zavolala RZP a do zápisu z ošetření jí bylo doporučeno objednání se k alergologickému vyšetření. Tuto skutečnost zaznamenala obžalovaná XXX do zdravotnické dokumentace poškozené XXX dne 4. 10. 2013. Již tento fakt je jednoznačným důvodem, proč bylo kontraindikováno Duomox dne 19. 11. 2013 naordinovat. Dále je takřka jisté, že poškozená XXX při návštěvě v ordinaci obžalované jí již dne 15. 11. 2013 předala originál nálezu z alergologického vyšetření od XXX. V lékařské zprávě je tento závěr: *prokázána alergie na Amoxicilin - pozor na veškerá ATB z PNC řady*. Ve zdravotnické dokumentaci znalec našel i kopii tohoto nálezu s poznámkou „21. 11. 2013 dodáno dcerami“. Dle názoru znalce mělo být v tomto případě vyčkáno s nasazením antibiotik ještě jeden až dva dny a současně dovyšetřit laboratorní markery zánětu a antibiotika případně naordinovat až s přihlédnutím k těmto výsledkům. Druhou možností bylo nasazení antibiotik, avšak ne penicilinové řady. Bylo tedy možné nasadit antibiotika tetracyklinová, chinolová, popřípadě další. Dále znalec ve svém znaleckém posudku uvedl, že je povinností lékaře na případné alergie myslet a před léčbou se na alergie pacienta zeptat. Údaj o alergiích patří mezi základní anamnestické údaje ve zdravotní kartě pacienta. Na obalu zdravotnické dokumentace poškozené XXX je v tabulce „Alergie“ uveden červeně a s vykřičníkem Rulid a Curam. Dále jsou ve zdravotnické dokumentaci založeny originál a kopie vyšetření XXX, alergoložky se závěrem, že byla u poškozené prokázána alergie na Amoxicilin - pozor na veškerá antibiotika z penicilinové řady. Poškozená XXX užívala léky na hypertenzi, trávicí potíže, od bolestí, proti odvápnění kostí a nespavosti. Alergii měla klinicky prokázanou pouze na Amoksiklav. Souběžně užívané léky ani předchozí operace nijak neovlivnily účinek podaného Duomoxu. První těžká alergická reakce na Amoksiklav se projevila po podání jedné tablety Curamu dne 3. 10. 2013. Osud postiženého anafylaktickým šokem závisí na rychlosti podané adekvátní terapie. Dne 19. 11. 2013 se dostalo poškozené XXX takové terapie ve vynikajícím čase - 4 minuty. Podařilo se dokonce obnovit srdeční zástavu a byla zajištěna umělá plicní ventilace. Přesto došlo v dalším průběhu k multiorgánovému selhání a závažné poruše krevní srážlivosti. Pacientka zemřela i přes intenzivní resuscitační péči. Nepříznivý resuscitační průběh mohl být ovlivněn i ne zcela dobrým zdravotním stavem poškozené (silná kuřačka, krátce po operaci, silně obézní). - V tomto bodě však znalec zřejmě vycházel pouze z pitevního protokolu (poškozená zadržovala vodu v důsledku nefunkčních ledvin) a nevzal v úvahu lékařskou zprávu měsíc starou, z níž je zřejmé, že poškozená vážila pouze 69 kg. O silné obezitě tak nemůže být řeč.

U hlavního líčení pak znalec XXX dodal, že poškozená neměla mít vůbec předepsaný lék Duomox, neboť jednoznačně patří do penicilinové řady. Na další otázky již znalec odpovídal vyhýbavě a snažil se zmírnit své znalecké závěry v posudku ohledně nutnosti podání antibiotik v daném případě. Po předložení propouštěcí zprávy z nemocnice (č.l. 114-116) znalec uvedl, že v ní není nic, co by svědčilo o momentální nemoci poškozené. Domnívá se však, že z nějakého důvodu musela poškozená obžalovanou navštívit. Poškozená zemřela po požití jedné pilulky Duomoxu, která spustila lavinu multiorgánového selhání. Ze zdravotní dokumentace nijak nevyplývá, že by měla poškozená někdy problémy po požití Midazolamu.

Soud neprovedl navržené doplnění znaleckého posudku z oboru soudního lékařství o odpověď na otázku č. 5 (postup lékařů v průběhu hospitalizace), neboť po provedeném dokazování se toto doplnění jeví jako zcela nadbytečné. Z ostatních odpovědí na položené otázky je zcela zřejmá příčina úmrtí poškozené XXX.

Z listinných materiálů soud zjistil následující: Dle přepisu telefonních nahrávek mezi obžalovanou a dcerami poškozené XXX je zjevné, že obžalovaná O. J. přiznala, že o výsledku alergologického vyšetření věděla. Zprávu viděla „naposledy dne 19. 11. 2013“. Tvrdila však, že nepředepsala Curam, protože na něj byla poškozená dříve alergická. Duomox předepsala proto, že jej poškozená v lednu dobře snášela. Obžalovaná vydala policii dne 22. 11. 2013 kompletní zdravotnickou dokumentaci poškozené XXX. Z kopie části deníku poškozené XXX je zřejmé, že si zapisovala veškeré návštěvy lékařů. U dne 14. 11. 2013 je uvedeno „XXX 9.00, 10.15 alerg. výsl.“, u dne 15. 11. 2013 je položka „výsledky“ přeškrtnutá a je připsáno „hotovo“. Dále je v deníku přeškrtnutý úkol „okop. alerg.“.

Z lékařské zprávy MUDr. XXX ze dne 14. 11. 2013 je zřejmé, že u XXX „byla prokázána alergie na Amoxicilin - pozor na veškerá antibiotika z penicilinové řady“. Dle vyjádření lékařky si toto vyšetření vyžádala písemně obžalovaná O. J. Výsledná zpráva byla vydána v originále XXX s poučením. Obžalovaná O. J. se na výsledek telefonicky informovala až dne 3. 1. 2014. XXX, lékařka onkologické kliniky FN Olomouc uvedla, že informaci o alergii na penicilin získala přímo od XXX. Informaci získala na svůj dotaz, ústně. Zpráva z alergologie jí nebyla předložena.

Dále jsou ve spise lékařské zprávy vystavené Fakultní nemocnicí v Olomouci. Zde byla poškozená hospitalizována v době od 6. do 9. 11. 2013 a kontrolně vyšetřena dne 18. 11. 2013. Lékařskými zprávami se podrobně již zabývali znalci. Dle vyjádření znalce XXX z těchto zpráv nijak nevyplývá, že by poškozená XXX byla dne 18. 11. 2013 jakkoli nemocná. Dle lékařské zprávy na č.l. 166 byla poškozená vyšetřena dne 16. 10. 2013 v osteologické ambulanci, kde byla mimo jiné vážena a měřena. V tento den jí byla naměřena váha 69 kg. V pitevním protokolu je uvedena váha 89 kg.

Podle § 4 odst. 5 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách, se náležitou odbornou úrovní rozumí poskytování zdravotních služeb podle pravidel vědy a uznávaných medicínských postupů, při respektování individuality pacienta, s ohledem na konkrétní podmínky a objektivní možnosti.

Podle § 45 odst. 1 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách, je poskytovatel povinen poskytovat zdravotní služby na náležité odborné úrovni, vytvořit podmínky a opatření k zajištění uplatňování práv a povinností pacientů a dalších oprávněných osob, zdravotnických pracovníků a jiných odborných pracovníků při poskytování zdravotních služeb.

Podle § 49 odst. 1 písm. a) zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách, je zdravotnický pracovník povinen poskytovat zdravotní služby, ke kterým získal odbornou nebo specializovanou

způsobilost podle jiných právních předpisů, v rozsahu odpovídajícím jeho způsobilosti, zdravotnímu stavu pacienta, na náležitě odborné úrovni a řídit se etickými principy.

Podle článku 4 zákona č. 96/2001 Sbírky mezinárodních smluv, Úmluvy o lidských právech a biomedicině, je nutno jakýkoliv zákrok v oblasti péče o zdraví, včetně vědeckého výzkumu, provádět v souladu s příslušnými profesními povinnostmi a standardy.

Soud hodnotil všechny provedené důkazy jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti. Obžalovaná přiznala, že si byla vědoma alergické reakce poškozené na lék Curam (antibiotikum, jehož účinnou látkou je Amoksiklav), současně se však hájila tím, že předepisovala lék Duomox (antibiotikum se stejnou účinnou látkou) proto, že na něj ještě v lednu 2013 neměla pacientka žádnou reakci. Uvedla, že bylo nezbytně nutné XXX léčit antibiotiky a současně zpochybnila, že by poškozená zemřela právě po požití jedné předepsané tablety Duomoxu. Z provedeného dokazování jednoznačně vyplynulo, že obžalovaná O. J., jakožto obvodní lékařka poškozené XXX si byla velmi dobře vědoma alergické reakce své pacientky po podání jedné tablety Curamu. Bylo to dne 3. 10. 2013 a u poškozené se projevila těžká alergická reakce, která byla řešena infuzně v nemocnici. Následně obžalovaná odeslala poškozenou na alergologické vyšetření, jehož výsledek byl znám dne 14. 11. 2013 a obžalovaná jej osobně od poškozené získala nejpozději dne 19. 11. 2013. Poškozená si ve svých poznámkách dokonce uvedla, že tuto lékařskou zprávu předala obžalované již dne 15. 11. 2013. V každém případě však předala obžalované originál zmíněné zprávy, z níž je patrná těžká alergie na všechny antibiotika penicilinové řady. Tento originál byl nalezen v zajištěné zdravotnické dokumentaci poškozené XXX, která byla osobně v ordinaci obžalované naposledy dne 19. 11. 2013. Obžalovaná se tak měla možnost (a vzhledem ke svému postavení i povinnost) seznámit se s výsledkem alergologického vyšetření dříve, než poškozené znovu předepsala další antibiotika. O nutnosti jejich předepsání má soud přitom velké pochybnosti. Obžalovaná se hájila tím, že poškozená měla již nejméně týden zvýšené teploty a vleklé dýchací potíže. O žádném takovém onemocnění však není žádná zpráva jak v propouštěcí zprávě z FN Olomouc, tak ani ve zprávě staré 1 den před návštěvou u obžalované. Rovněž manžel poškozené uvedl, že jeho manželka byla zcela zdravá, na nic si nestěžovala a dle jeho názoru šla k obžalované pouze předat pooperační zprávu ze dne 18. 11. 2013. I dle názoru znalce XXX bylo předepsání antibiotik v daném případě postupem non lege artis. Obžalovaná si žádným dalším vyšetřením neověřila nutnost podání antibiotik. Ať už našla na zdravotním stavu „pohledem a poslechem“ cokoli, pak její stav nebyl život ohrožující a mohla minimálně odebrat krev k laboratornímu vyšetření, či provést stěry z krku, a teprve po jejich výsledcích s odstupem jednoho či dvou dnů nasadit léčbu, která přesně odpovídala laboratornímu vyšetření. Obžalovaná však neodebrala poškozené ani krev na CRP, jehož výsledek by měla do minuty a byla by si jistá, že je v těle nějaký zánět, pro který je nutno nasadit antibiotika. Obžalovaná si byla vědoma předchozí prudké reakce na předepsaný lék Curam, a měla proto obzvláště opatrně postupovat při výběru vhodných antibiotik (pokud by provedeným vyšetřením došla k závěru, že není jiná možnost). Jak znalec uvedl, měla s ohledem na zjištěnou alergii možnost předepsání antibiotik jiné řady, než penicilinové. Namísto

toho obžalovaná bez jakéhokoli vyšetření a zjevné nutnosti předepsala poškozené penicilinové antibiotikum, jehož účinnou látkou je stejná složka, jako u Curamu. Obžalovaná tak v žádném případě nepostupovala jako odborník s náležitou odbornou úrovní.

Následkem tohoto fatálního selhání pak došlo po požití jediné tablety poškozenou k anafylaktickému šoku. Poškozená (při znalosti předchozí reakce na Curam) ještě stihla přivolat rychlou záchrannou pomoc. Tato přijela dle dokumentace za 4 minuty. Poškozená však byla v té chvíli již v bezvědomí, byla u ní zástava srdeční činnosti i dechu. Obžalovaná se sice snažila vést obhajobu tím směrem, že mohla poškozená zemřít teprve po zásahu rychlé záchranné služby. V souladu se závěry znalců je proto nutné znovu zdůraznit, že při intenzivní a včasné resuscitaci došlo k obnovení srdeční funkce. Dýchat však již poškozená sama nezačala a musela být napojena na umělou plicní ventilaci. V tomto stavu byla převezena do nemocnice, avšak i přes následnou snahu lékařů došlo k multiorgánovému selhání organismu. Příčinou úmrtí XXX nebyla neodborná péče záchranářů, ale selhání krevního oběhu při anafylaktickém šoku. Do tohoto šoku se dostala poškozená po požití jedné tablety Duomoxu, který jí i přes vědomost o silné alergii předepsala obžalovaná.

V jednání obžalované soud spatřuje minimálně vědomou nedbalost, když obžalovaná s ohledem na své vzdělání a profesi musela vědět, že svým nezodpovědným jednáním a předepsáním léku s účinnou látkou, na kterou je pacientka silně alergická, může způsobit těžkou újmu na zdraví, popřípadě i smrt, ale bez přiměřených důvodů spoléhala, že takový následek nenastane.

Po zhodnocení všech provedených důkazů tak soud dospěl k závěru, že obžalovaná O. J. jinému z nedbalosti způsobila smrt a tento čin spáchala proto, že porušila důležitou povinnost vyplývající z jejího povolání a uloženou jí podle zákona. Tímto svým jednáním naplnila všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku.

Soud hodnotil všechny okolnosti spáchaného zločinu, zejména samotné jednání obžalované a jeho následek (účinek) a současně také postoj obžalované ke spáchané trestné činnosti. Z chování obžalované u hlavního líčení bylo jednoznačně vidět, že svého jednání vůbec nelituje. Chybu se snažila nalézt u záchranářů a poškozeným se neomluvila ani po smrti paní XXX, ani u hlavního líčení. Soud hodnotil způsob provedení zločinu a motiv jednání obžalované, kterým byla nezodpovědnost a neprofesionální přístup. Obžalovaná tak zásadním způsobem porušila zájem společnosti na ochraně zdraví.

Na druhé straně soud hodnotil i osobu obžalované O. J., která se žíví jako obvodní lékařka. V místě bydliště nebyla řešena pro přestupkové jednání a nemá dosud ani žádný záznam v rejstříku trestů.

Při úvahách o uložení trestu, zejména pokud jde o jeho druh a výměru obžalované polehčovala její dosavadní bezúhonnost. Soud u ní neshledal žádnou okolnost přitěžující.

Soud ukládal obžalované trest dle § 143 odst. 2 trestního zákoníku, kde je trestní sazba v rozmezí od jednoho do šesti let odnětí svobody.

Po zvážení všech výše uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že účelu trestu bude v případě obžalované O. J. dosaženo ještě uložením výchovného trestu, tedy nespojeného s jeho přímým výkonem. Obžalované byl uložen trest v dolní třetině trestní sazby v délce 2 roků. Výkon trestu byl podmíněně odložen na středně dlouhou zkušební dobu v trvání 3 roků. Povinností obžalované bude v průběhu zkušební doby prokázat řádným životem, že šlo pouze o ojedinělé vybočení z jejího jinak řádného způsobu života. V opačném případě soud rozhodne, a to popřípadě i během zkušební doby, že se podmíněně odložený trest vykoná.

Soud rovněž ukládal obžalované O. J. trest zákazu činnosti, a to zákaz výkonu činnosti samostatně pracujícího praktického lékaře, neboť se obžalovaná dopustila trestného jednání právě v souvislosti s touto odbornou činností. Trest byl uložen rovněž v dolní třetině trestní sazby, tedy v trvání 3 roků.

K trestnímu řízení se řádně a včas připojili pozůstalí po poškozené XXX, a to obě dcery, manžel a bratr. Dcery XXX a XXX a manžel XXX požadovali nahradit nemajetkovou újmu za úmrtí XXX každý ve výši 240.000 Kč. Dcera XXX navíc požadovala nahradit náklady pohřbu ve výši 19.711, celkem tedy částku 259.711 Kč. Bratr pozůstalý, XXX, požadoval nahradit nemajetkovou újmu ve výši 175.000 Kč. Při určení výše nemajetkové škody přitom všichni pozůstalí vycházeli ze staršího občanského zákoníku, který platil do 31. 12. 2013. V průběhu hlavního líčení bylo prokázáno, že obžalovaná svojí trestnou činností způsobila smrt poškozené XXX. Soud proto přiznal pozůstalým po poškozené XXX požadovanou náhradu nemajetkové újmy v plné výši.

Dále se s nárokem na náhradu škody připojila řádně a včas XXX, a to s částkou 221.138 Kč. Jde o náklady na transport a resuscitační péči o poškozenou XXX. Tyto náklady již byly proplaceny zdravotním zařízením. V provedeném hlavním líčení bylo prokázáno, že jednáním obžalované došlo ke škodě na zdraví poškozené XXX. Škodu způsobila obžalovaná O. J. a škoda je v příčinné souvislosti s projednávanou trestnou činností. Soud proto přiznal poškozené zdravotní pojišťovně náhradu vzniklé škody v plné výši.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím Okresního soudu v Bruntále, a to buď ústně do protokolu, nebo písemně ve dvojím vyhotovení.

Podané odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku či řízení předcházejícímu.

Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost výroku

o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

V Bruntále dne 1. června 2015

Mgr. Jana Janečková, v.r.
-předsedkyně senátu-

Za správnost vyhotovení:
Marcela Danielisová